

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 2den SEPTEMBER 1843. N. 35.

'S GRAVENHAGE, 5 *Mei*. Het rekest aan den zaakgelastigde van de Vereenigde Staten van Amerika, door eene deputatie te 's Gravenhage overhandigd, is van den volgenden inhoud:

Aan Zyn HoogEdel Gestrenge den Heere CHRISTOPHER HUGHES, *Zaakgelastigde van de Republiek der Vereenigde Staten van Amerika, te 'sGravenhage.*

De ondergeteekenden allen houders van obligatien in Noord Amerikaansche Leeningen in de laatste jaren gedaan of gevestigd op fondsen ten laste van verschillende Staten der Unie, nemen hierby de vryheid met vertrouwen de tusschenkomst van U HoogEdel Gestrenge ten hunnen behoeve in te roepen.

Het is denzelven bekend hoe de verbindtenissen by het uitschryven dier Leeningen aangegaan, onvervuld zyn gebleven—de rentebetalingen zyn geschorst—Besluiten van onderscheidene Staten hebben aan de gegevene onderpanden hunne waarde ontnomen—aanzienlyke verliezen zyn geleden en alle pogingen, om uit dien treurigen toestand te geraken, zyn tot hiertoe zonder gevolg gebleven.

Het is in dien stand van zaken, dat zy zich een openbaar beroep meenen te mogen veroorloven op het bekende eergevoel uwer Natie, en zich te mogen wenden tot het Algemeen Staatsbestuur van een Volk, dat tot dus verre het belang van het openbaar Staats crediet steeds heeft erkend en gehuldigd.

Het diep gevoel van verongelyking, dat de Ondergeteekenden vervult, erkennen zy gaarne, dat reeds in de Vereenigde Staten gedeeld en beleden is.—De leer van de verwerping der schuld, op enkele plaatsen omhelsd, is by de meerderheid der bevolking met verontwaardiging afgewezen. Mannen, in hooge betrekkingen geplaatst, hebben het openlyk erkend, dat, noch door omstandigheden noch door verkeerde handelingen en verspilling, noch door Banken of eigene ambtenaren, noch door te hoog gespannen en teleurgestelde verwachtingen—die leer immer is te regtvaardigen.—De onschendbaarheid van verbindtenissen, te heiliger, naarmate zy minder rusten op den steun der regterlyke magt, en enkel of meer op gevoel van eer en vertrouwen, is by Uwe Natie zelve met warmte verdedigd.

Maar zy aarzelen mede niet hunne meening rondborstig te uiten, dat door geene bloote erkenning van regt of pligt het geschokte Staats crediet kan worden hersteld of het regtmatig beklag kan worden weggenomen. Zy zelven mogen daardoor te meer bevoegd zyn, om met gematigden ernst hunne belangen voor te staan en om herstelling aan te houden; de natie zelve kan wel nimmer geacht worden daardoor alleen de blaam op haren naam geworpen in het oog van de wereld te hebben uitgewischt.

U Hoog Edel Gestrenge geloove niet, dat de teekenaars van dit verzoek zich zouden aanmatigen de hulpbronnen op te sporen, die zouden kunnen worden geopend, of de maatregelen na te gaan, die welligt zouden kunnen worden ter hand genomen. Zy vergunnen zich alleen de vraag voor te stellen—of, by zulk eene uitgebreidheid van hulpmiddelen, by zulk eene veêrkracht, by zulk een hoog en algemeen belang, het zoo geheel onmogelyk zyn zoude het geschokte vertrouwen te herstellen?—Zy vragen of erkenning van regt, door geene poging, van wat aard ook, tot gemoetkoming of gerust-stelling onderstennd, het eenige zyn zou, dat men den verongelykten had aan te bieden?

Als Nederlanders mogen de ondergeteekenden hierby nog met een enkel woord terug wyzen op de eerste tydperken der onafhankelykheid. Geheel onverschillige toeschouwers waren hunne landgenooten nimmer, noch van de worsteling zelve, noch van den ontkiemden bloei uwer Natie. Toen het vertrouwen op den jeugdigen staat nog niet op hechte grondslagen kon gevestigd zyn, hebben hunne kapitalen mede gediend om zyne welvaart te helpen uitbreiden en onderschragen. Meer dan 30 millioen schats werden van 1782 tot 1794 hier opgenomen en aan den staat ter leen verstrekt, en verdere aanzienlyke voorschotten zyn daartoe hier gedaan.—Zal de vroeger verleende hulp hier niets gelden? Zal het niets afdoen, dat de stiptheid zelve in het voldoen van die vroegere verbindtenissen het later geschonken vertrouwen heeft opgewekt? Zal de Natie nu vergeten zyn, aan welke middelen zy mede hare eerste opkomst te danken heeft? Zal hy niet alles beproeven om den schyn te vermyden, als of bewezen dienst immer door haar met ondank zoude kunnen beloond worden?

Eindelyk, het is U HoogEdel Gestrengen bekend, zeer weinige jaren zyn sedert het aangaan der laatste Leeningen verloopen—nog was de nationale Eer onbesmet, het vertrouwen op de Vereenigde Staten stond vast—in de hulpbronnen en het eergevoel dier Natie zocht men zyn onderpand by voorkeur—hunne fondsen zouden eeniglyk dien waarborg opleveren—aan verderen voortgang in de welvaart werd niet getwyfeld—de Leeningen zelven zouden die welvaart nog hooger opvoeren.—Zoo werden gelden, elders niet zonder voordeel geplaatst, in de nieuwe Leeningen overgebragt; en er verliep zeer weinig tyds of de gedane toezeggingen werden verbroken; de onderpanden, waarop de Leeningen gedaan waren, verloren ook hunne waarde—ook de renten daarvan bleven onbetaald! Mogen de schuldeischers in zoodanige Leeningen niet vooral rekenen op medegevoel en ondersteuning?

Ziedaar de gevoelens en verwachtingen, die de Ondergeteekenden zouden wenschen, dat door de welwillende tusschenkomst van U HoogEdel Gestrenge aan het Algemeen Staatsbestuur der Unie, en aan dat der byzondere Staten mogten worden medegedeeld. Zy voegen hunne stemmen by zoovele andere in een naburig Ryk, die even als zy zich tot den Vertegenwoordiger der Unie hebben gewend om mededeeling hunner bezwaren en ondersteuning hunner wenschen te verzoeken. Die medehulp en ondersteuning is hun niet geweigerd. Ook door U HoogEdel Gestrenge vertrouwen de onderteekenaars, dat hun verlangen zal worden ingewilligd. Van meer naby bekend met den algemeenen indruk door het gebeurde hier te lande gemaakt en in staat de treurige gevolgen daarvan voor zoo velen onzer Landgenooten te beoordeelen, zal dezelve, gelyk zy durven hopen, mede niet weigeren, om waar het pas geeft, door Uwen, door hen hooggeschatten invloed, hunne regtmatige belangen voor te staan.

BRUSSEL, 12 *Mei*. Een zeer noodlottig ongeluk, het welk aan dat op den spoorweg van Versailles doet denken, is dezer dagen op den spoorweg tusschen Landen en Waremme voorgevallen. Op het oogenblik dat het konvooi, 't welk des morgens ten half acht ure van Luik was vertrokken, ter hoogte van Gengolom, zy Landen was gekomen, zagen twee wachters, die by een wagen, waarin koopwaren geladen waren en die de tweede van het konvooi was, waren geplaatst, dat de wagen met rook werd gevuld. Zy verplaatsten de pakken om de oorzaak te ontdekken, toen plotseling de vlam uitbrak en hen geheel omgaf. Terstond gaven zy sein om op te houden, waaraan de machinist door een fluitsignaal onmiddelyk gevolg gaf.

Op het gerucht staken de meeste reizigers het hoofd uit de rytuigen en zagen, dat een groote vlam door den wind voortgedreven, langs de voorste rytuigen heensloeg. Verschrikt schreeuwen sommigen van angst het uit, anderen springen verbysterd op den grond, worden gewond, of blyven dood op de plaats. Twee reizigers echter en twee wachters, die hunne tegenwoordigheid van geest behouden hadden, klemmen zich met kracht aan de portieren om te beletten, dat er iemand uitsprong; weinige oogenblikken later hield het konvooi stil, de verbrande wagen werd van de overige gescheiden en iedereen kon zonder gevaar uit de wagens klimmen.

Veertien reizigers, die uit de wagens gesprongen waren, zyn min of meer gekwetst.

Den 7den Juny heeft te Dresden de plegtige ontblooting plaats gehad van het standbeeld, opgerigt ter eere van koning Frederik August. Het was juist dien dag 38 jaren geleden, dat die koning zyn' intogt had gedaan in het hem door den Weener vrede terug gegeven Saksen. HH. MM. hebben de plegtigheid der ontblooting bygewoond, welke onder het gebulder van het geschut, het aanheffen der muzyk en het gejuich der menigte heeft plaats gehad.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 September 1843.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie aan den landsslaaf MARTINUS, ook genaamd MARTIEN IGNACIA, oud 38 jaren, zoon van HELENA PAULETTE, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 September 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 9 dezer als volgt is bepaald; het brood van vyftien Cents moet 19¾ Onces wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafge[illegible]

Ester Jerurum Pinto.
Johanna Louisa Rigo.
Jacob Pinedo.
M. A. Correa Jr.

Curaçao den 1 September 1843.
De Commié, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

**** GETROUWD.*

J. C. STATIUS VAN EPS,
2de Luitenant by het Garnizoen te Suriname,
MET
JACOMINA MULLER.
Curaçao den 30 Augustus 1843.

Publieke Verkooping.

M. & H. C. HENRIQUEZ zullen, op aanstaanden Woensdag, den 6 dezer, doen verkoopen: Tarwe en Roggemeel—Mais—Hollandsche Boter—verscheidene andere Provisien—fyne Stoelen—Droogе Goederen, enz. enz.

Curaçao den 1 September 1843.

TE KOOP

By AUGUST MULLER,
Eene party Rood Mangel Sparren.
Curaçao den 1 September 1843.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1843.

E. K. Vrydag den 1 te 6 u. 50 m. 's nachts.
V. M. Vrydag den 8 te 2 u. 25 m. 's namiddags.
L. K. Zaturdag den 16 te 6 u. 30 m. 's namiddags.
N. M. Zaturdag den 23 te 6 u. 20 m. 's namiddags.
E. K. Zaturdag den 30 te 9 u. 38 m. 's morgens.

Op gisteren, den 1 September, is de straf van geesseling en brandmerk met den strop om den hals, aan de galg vast gemaakt, aan den negerslaaf MARTIN GION, (alias) PATIEN, uitgevoerd, wegens gepleegden, gekwalificeerden doodslag, anders moord, op den 25 January dezes jaars, aan de negerin CATALINA, op de Plantagie Groot St. Marthe, ter zake waarvan de gemelde MARTIN GION (a) PATIEN, by vonnis der Regtbank dezer kolonie, de dato 28 February jongstleden, gecondemneerd is om gebragt te worden ter plaatse, alwaar men gewoon is Criminele Justitie te doen en aldaar aan den Scherpregter te worden overgeleverd, ten einde met den koorde gestraft te worden dat er de dood op volge, welk vonnis door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, in dato 10 Augustus laatstleden, is gecommuteerd geworden tot de straf van geesseling met den strop om den hals, aan de galg vast gemaakt, brandmerk en dwangarbeid voor den tyd van twintig achtereenvolgende jaren.

Verleden Zondag, met de aankomst van eene amerikaansche brik van St. Thomas, zyn alhier brieven uit Amsterdam ontvangen, welke vermelden, dat de MARIA & JACOBA, op den 4 July, dus in eenen overtogt van 35 dagen, aldaar is aangekomen, en dat zy tegen het einde van July of het begin van Augustus van Amsterdam zou zeilen, met bestemming naar deze haven over La Guayra en Puerto Cabello.

In de *Liberal* van den 15 Augustus jl. lezen wy, dat het Zyner Majesteit den Koning der Franschen behaagd heeft den verlichten burger, Generaal en Chef der krygsmagt der Republiek van Venezuela, José A. Paez, te benoemen tot Groot Officier van het Legioen van Eer, aan wien op last van Zyne Majesteit de titels, insigniën en de brief van geleide zyn overhandigd geworden door den Zaakgelastigde van [illegible]

Volgens artikel 214 der Constitutie van Venezuela vermag de Generaal Paez die vereerende gunst van den Koning der Franschen niet aannemen zonder toestemming van het Congres; welke toestemming, naar alle waarschynelykheid, niet zal geweigerd worden.

LONDEN, 3 *Juny.* De Spaansche aangelegenheden trekken hier niet minder dan de Iersche de aandacht tot zich. De oude nayver tegen Frankryk, hieromtrent, geeft zich weder lucht, en tevens doet zich de vrees kennen, dat het Fransch kabinet, aangaande Spanje, eene dubbelhartige staatkunde blyft volgen. Vooral de taal van het Fransche ministeriele ochtendblad heeft die vrees weder opgewekt. Dat blad heeft wel, in een zyner jongste vertoogen, gezegd, dat Frankryk met opzigt tot Spanje geheel onbaatzuchtig is; doch de *Times* merkt deswege met alle mogelyke achting voor zynen ambtgenoot in Frankryk aan: dat niemand in geheel Europa dit gelooft." Hetzelfde blad behelst ook een brief uit Parys, waarin gezegd wordt: "Gy zult met zekere bevreemding een artikel in het *Journal des Débats* hebben gelezen, nopens den tegenwoordigen staat van Spanje, maar gy zult terstond hebben gevoeld, dat deszelfs toon en inhoud, zoo niet het artikel zelf, van eene zyde zyn medegedeeld, welke men niet weigeren kon. Men misleide zich deswege niet, de Koning en het kabinet zyn eenstemming in hunne inzigten nopens het Spaansche vraagstuk en in hun besluit om den Regent door alle mogelyke middelen omver te werpen, zonder een *casus belli* te doen ontstaan. De Koning zag eerst, en zyne ministers nu mede, of geven het althans voor, in den Regent het werktuig van Engeland, en zy hebben daarom zyn bederf besloten, indien dit veiliglyk kan worden bewerkt. Des Konings doel is—gelyk ik u reeds voor lang heb gemeld—eene soort van dictatorschap in Spanje daar te stellen. Wat zyne ministers aangaat, dezen zouden zich gelukkig genoeg rekenen, indien zy de volksgunst konden koopen, door mede te werken om den Franschen voor den Britschen invloed in dat land in de plaats te stellen. Dit zyn hunne dryfveren, en van daar dat zy eensgezind zyn. Een doel van hun middel, ter bereiking van hunne doeleinden, bestaat in het rigten van de drukpers tegen—wien en wat?—den "gemeenschappelyken vyand." (*Engeland.*) Ik wil u niet vermoeijen met de openbare bewyzen van hetgeen ik aanvoer. Ieder, die zich de moeite geeft de Parysche dagbladen te lezen, en vooral die, welke onder ministerielen invloed staan, zal in de regtstreeksche, maar inzonderheid in zydelingsche aanvallen tegen Engeland en den Regent van Spanje, welke zy zich veroorloven, de onbetwistbare blyken van de juistheid myner bewering, opmerken.

"Deze onwaardige poging zal echter falen. Het Spaansche volk bezit te veel gezond verstand, trouwhartigheid en vaderlandsliefde, om eenig twyfel toe te laten, wegens des Regents eindelyke overwinning over zyne binnen- en buitenlandsche vyanden, zelfs ingeval de Britsche tusschenkomst niet in de schaal wierd gelegd en welke niet langer kan teruggehouden worden, want de zaak gaat te ver, dan dat gy u niet rond zoudt moeten verklaren."

Behalve dezen brief, heeft de *Times* een eigen vertoog over de Spaansche aangelegenheden, waarin de regent krachtig wordt verdedigd, wegens zyn standvastig gedrag, te midden van al de moeyelykheden, die zich van binnen en buiten meer en meer voor Spanje opdoen, naar mate dat het tyd- [illegible] Koningin en hare keuze van een gemaal nadert. De *Times* drukt mede de verwachting uit, dat de Regent al de moeyelykheden evenwel zal weten te boven te komen, en waartoe hy wel voornamelyk brengt de aanslagen in de Tuilerien gesmeed, om datgene in Spanje terug te erlangen, wat men daar den natuurlyken invloed van de Fransche Bourbons op die van Spanje noemt. Men weet, dat de Pruisische *Staats-Courant* dezer dagen een artikel tegen dien beweerden invloed heeft geplaatst. De *Times* zegt deswege: "In een tydstip als het tegenwoordige verdient byzonder de aandacht, dat het hof van Berlyn—dat nopens het Spaansche vraagstuk als de voorpost der Noordsche mogendheden mag worden aangemerkt—in het regeringsblad van Pruissen zyne inzigten heeft kenbaar gemaakt betrekkelyk de aanmatigingen, door Frankryk, met opzigt tot het huwelyk der Spaansche Koningin, vooruitgezet. Als de Koning, die, by zyne troonsbeklimming door de genade des volks, de leliën van het Fransche wapenschild deed wegwisschen, en wiens eerste traktaat een verbond met dit land was, om de afschaffing van de Salische wet in Spanje te beschermen, optreedt als de kampvechter van een Bourbonsche overwigt in het schiereiland, dan mag geheel Europa vragen of hy tot die taak bevoegd is. De Koningin van Spanje mag huwen wie zy wil, zonder dat zy hierdoor aan de regten van het huis van Bourbon te kort doet, evenmin als de regten der huizen van Brunswyk en Braganza hebben geleden door het huwelyk van de Koninginnen van Engeland en Portugal met vorsten uit het geslacht van Coburg. Niemand heeft er ooit van gedroomd, dat zelfs de verst getrokkene zuiverheid van Koninklyke stammen eischt, dat eene regerende Koningin een lid

van haar eigen geslacht moet huwen, en is er geen staatkundig schryver of staatsman in geheel Europa, behalve in Frankryk, die om zulke vorderingen niet glimlacht, daar zy zoo van allen grond in het staatsregt zyn ontbloot, en aandruischen tegen de erkende staatkundige handelingen van de Fransche regering. Het is nogthans van hoog gewigt, dat ondanks de afwezigheid van de staatkundige vertegenwoordigers der Noordsche hoven uit Madrid, hunne gevoelens, of liever de denkwys van gansch de wereld, juist kenbaar worde, want men kan er wel niet aan twyfelen, dat de onzekerheid, welke de Franschen nog omtrent deze zaak willen voorwenden, en hunne bespottelyke aanmatigingen tegen het wettig gevestigd gezag van den Regent, de voornaamste oorzaken van den geschokten staat van zaken in Spanje zyn.

— 5 *Juny.* De sedert lang gevreesde scheuring der kerk van Schotland heeft eindelyk plaats gegrepen. Nadat honderd negen en zestig predikanten en ouderlingen zich aan de Algemeene Vergadering onttrokken, en eene Vergadering der vrye Presbyteriaansche kerk gevormd hadden, hebben ongeveer drie honderd andere predikanten, welke geene leden der eerstgenoemde vergadering waren, maar door welke het bewust protest mede geteekend was, zich onmiddelyk met hen vereenigd. Dr. Welsh, de moderator, heeft by den aanvang der Algemeene Vergadering een nieuw protest gelezen, waaronder zyne handteekening de eerste voorkomt, en in hetwelk de redenen der afscheiding uitvoerig ontwikkeld worden. De redenen bestaan hoofdzakelyk hierin, dat de kerkelyke geregtshoven en de leden daarvan, in de uitoefening hunner geestelyke functien, door de burgerlyke geregtshoven kunnen belemmerd worden, met name in de toelating tot het heilig dienstwerk, in de benoeming van leeraars op plaatsen, waar daar- [...] fening der censuur over leeraars en gemeente leden; al hetwelk de onderteekenaars van het protest als strydig beschouwen met de grondbeginselen der kerk, met hunne wyze van beschouwing van Gods woord en met de vryheden der christenen.

Na, in statigen optogt, de samenkomst verlaten en zich naar de door hen gekozen vergaderzaal begeven te hebben, zyn de hoofden der nieuwe gemeente tot de benoeming van een Moderator of Voorzitter overgegaan, en hebben dezen post eenparig aan Dr. Chalmers opgedragen, die, in eene lange redevoering, zyne medeleden vermaand heeft niet te ver te gaan, door aan die mannen, aan wier oppergezag in geestelyke zaken zy zich nu onttrokken hadden, ook in burgerlyke zaken gehoorzaamheid en onderwerping te weigeren; want, zeide hy, die kerkelyke afscheiding moet geen voedsel geven aan de plannen dergenen, die alles in den Staat het onderste boven willen keeren.

Van hare zyde heeft de Algemeene Vergadering den heer M'Farlan tot voorzitter gekozen; vervolgens is aldaar een brief der Koningin, gedagteekend 14 Mei, gelezen, waarin de voordeelen van het bewaren der eenheid in de Kerk, en de gevaren der scheuring aangetoond worden, terwyl tevens beloofd wordt, dat H. M., in overeenstemming met het Parlement, al zoodanige billyke bezwaren uit den weg wil ruimen als ter harer kennis mogten komen. De commissaris politiek, marquis van Bute, deelde vervolgens mede, dat H. M. de som van duizend ponden sterling beschikbaar gesteld had, om tot bevordering van het godsdienstig onderwys in de Hooglanden en eilanden van Schotland te strekken.

Deze gewigtige kerkelyke zaken hebben in beide Huizen aanleiding tot vragen aan de ministers gegeven, waarop door den graaf van Aberdeen en sir J. Graham geantwoord is, dat men volgens de wetten zou handelen, maar tevens acht slaan op alle middelen, welke de erkende Algemeene Vergadering mogt voor slaan, om aan de bestaande moeijelykheden in de kerk van Schotland een einde te maken.

Volgens de jongste telling bevat Frankryk thans 34,194,875 inwoners. Onder de departementen, waaruit het koningryk bestaat, heeft hiervan dat der Seine, in hetwelk Parys ligt, de meeste, namelyk 1,194,-603, daarna komt het departement van het Noorden met 1,085,298 inwoners. De minsten vindt men in het departement der Opper-Alpen, hetwelk slechts 132,594 inwoners telt. In 1700 bedroeg het getal der inwoners van het ryk 19,669,320.

De inwyding van den yzeren spoorweg van Parys naar Orleans, die den 2den Mei heeft plaats gehad, is den 3den gevolgd door die van den yzeren spoorweg van Parys naar Rouaan. Ook nu weder hebben de hertogen van Nemours en van Montpensier tot den feesttrein behoord, die den weg het eerst heeft bereden. Te Rouaan zyn schitterende feesten ter eere dier beide koningszonen gegeven, en den 4den zyn zy, mede langs den spoorweg, in goeden welstand te Parys teruggekeerd. De spoorweg van Parys naar Rouaan is 136,000 meters of Fransche uren, van 4000 meters ieder, lang. Hy gaat viermaal de Seine over en heeft vyf tunnels, waarvan er een niet minder dan 2625 meters lang is. Men rekent, dat dit werk 36 millioen franken gekost heeft. Het is met bewonderenswaardige snelheid tot stand gebragt, daar men eerst den 1sten Mei 1842 daaraan is begonnen te arbeiden.— De voornaamste eer daarvan komt aan [...] ven als niet den spoorweg van Parys naar Orleans, heeft ook met dezen eene plegtige inzegening door den Bisschop plaats gehad. Alle uitzigten zyn er, dat de weg van Parys naar Rouaan spoedig tot Havre verlengd zal zyn, zoodat alsdan, zeggen de Fransche bladen, de droom van Parys tot eene zeehaven te verheffen, verwezenlykt zal zyn.

In Parys is eene spotprent verschenen op de suikerkwestie. De inlandsche suikerfabriekatie is er als een bedlegerig, door siekte zeer vermagerd man voorgesteld. Regts van hem staan de fabrikanten van beenzwart en machines; de eigenaars van steenkolenmynen, de raffinadeurs en de landeigenaars, die allen welgedaan zyn en den zieke toeroepen: *Leef!* Links zyn de schatkist, de zeevaart, de kolonien en zeehavens voorgesteld, die uit al hunne magt roepen: *Sterf!* Achter hem staat een minister, die hem veertig millioen fr. aanbiedt. Een Commissionnair, gezond en vergenoegd, ledigt de zakken van den zieke in die van de fabriekanten van beenzwart en machines zeggende: *Houdt maar vol Heeren; er is wel niet veel meer, maar er is toch nog wat.*

Naar het schynt—leest men in een der Parysche bladen—is het thans stellig beslist, dat Frankryk een gezantschap naar China zenden zal. De heer Lagrenée, thans gevolmagtigd minister in Griekenland, zal aan het hoofd daarvan staan.— Hy zal den heer Eugène Ney tot eersten secretaris hebben. Nog doodverwt men twee andere jeugdige diplomaten om een deel van deze bezending uit te maken; men voegt er by, dat verscheidene jongelieden, die tot de eerste familien des lands behooren, het gezantschap als honoraire attachés zullen vergezellen. Men gelooft, dat het gezantschap in het begin van Juny naar China vertrekken zal.

Rusland. Wy hebben aan den luitenant Ramstett eene belangryke uitvinding te danken. Door middel van eenen galvanischen toestel, van welke twee van draad vervaardigde geleiders tot op den grond afdalen, trekt de heer Ramstett de zwaarste metalen ligchamen uit de grootste diepte der zee naar boven. Met behulp der beide geleiders bepaalt hy reeds vooruit de plaats der zee, waar zy verborgen liggen. Onlangs deed hy hier op de Newa met zynen toestel eene proefneming in het openbaar, die met den besten uitslag bekroond werd. In eene boot geplaatst, haalde hy binnen den tyd van 20 minuten uit de rivier een anker naar boven van 1200 pond, aan hetwelk zich bovendien eene ketting bevond van 600 pond. Beide ligchamen lagen op eene diepte van 42 Eng. voeten.

Zoo het waar is, dat de dagbladen de ware voorlichters zyn van de volksregeerders en wetgevende ligchamen, zoo moeten de staten van Noord-Amerika al zeer goed toegelicht zyn, en mogen derzelver bevolkingen zich in dit, hun zoo ruim toebedeelde heil verheugen en er hoovaardig op zyn van ten voorbeeld aan alle beschaafde en wel voorgelichte natiën te kunnen strekken. Immers uit Nieuw-York wordt geschreven, dat men tegenwoordig in de Vereenigde Staten niet minder telt dan 1641 regelmatige tydschriften, waarvan er 148 dagelyks, 1141 wekelyks, 125 twee of driemaal weeks en 227 op onderscheidene meer verwyderde tydstipten verschynen.

[...] *the National Intelligencer* verhaalt, dat, toen het congres by het eindigen van deszelfs laatste zitting gesloten zou worden, een van deszelfs leden, de Heer *Weller*, aan den voorzitter gevraagd heeft, of de orde niet medebragt, dat er eenig gezang gezongen moest worden; waarop de voorzitter ten antwoord had gegeven, dat het beslissen hieromtrent aan de vergadering stond; maar dat hy niet twyfelde, of zoo de Heer *Weller* lust gevoelde om van zyn talent in de zangkunst te doen blyken, de kamer hem met genoegen zou aanhooren. Een algemeen gelach was het eenige gevolg van het voorstel geweest.

De aan elkander gegroeide Siamesche tweelingen, die 8 of 9 jaren geleden zich geruimen tyd te Parys, London, Amsterdam, enz. hebben opgehouden en sedert in Noord-Carolina wonen, zyn volgens de New-Yorksche nieuwsbladen op 13 April met twee dochters van den landbouwer Yates in den echt getreden.

Engeland. Dit ryk vertoont ons een treffend en zonderling contrast. Deszelfs schatkist is tot overvloed opgevuld, en de arbeidende volksklasse aan verhongering prys gegeven; deszelfs wapenen overwinnend in de Oost, de handel van jaar tot jaar in verval; de welwillende burgers aanzienelyke sommen uitzettende tot ondersteuning der behoeftigen, *the House of Commons*, na vyf nachten van beraad, een plan verwerpende om in de behoefte van het land te voorsien. De staatkundige van den eenen kant, met regtmatigen trots den stand beschouwende, welke zyn land naar buiten onder de natien der aarde bereikt heeft, vreest aan de andere zyde voor

de gevolgen, welke uit den inwendigen staat van zaken kunnen ontstaan. Hy ziet met welgevallen op de tydruimte van deszelfs bestaan, welke meer dan duizend jaren telt,—op de uitgestrekte heerschappy, welke byna 3,600,000 vierkante mylen beslaat,—op deszelfs bezittingen op elk schiereiland en eene menigte andere eilanden op den oceaan;—op het getal van deszelfs onderdanen, dat 200,000,000 zielen te boven gaan. Hy weet, dat byna een derde deel van de inwoners der aarde, zich onder deszelfs schepter buigt; dat de hoegrootheid van deszelfs rykdom niet te berekenen is; dat 20,000 schepen elk jaar deszelfs haven binnenkomen, en door elkander met 4,000,000 ton van den rykdom zyner bezittingen beladen zyn; dat gedurende het jaar byna 140,000 schepen, welke voor den buitenlandschen handel in het werk gesteld zyn in de haven uit- en ingeklaard worden; dat deszelfs kapitaal in den landbouw op 3,258,010,810 p. sterling berekend wordt, hetwelk een jaarlyks product oplevert van 536,536,201 p. sterl.; dat het kapitaal in de manufacturen besteed 217,773,872 p. sterling bedraagt, hetwelk een jaarlyks produkt van 259,412,702 p. sterling opbrengt. Dat de uitvoer de waarde van vyftig millioen p. sterl. te boven gaat, terwyl er nog 2,000,000 overblyft voor binnenlandsche consumptie; dat te gelyker tyd een leger van *negentien* regimenten voetvolk—24 regimenten dragonders, behalve veertien andere regimenten, ten dienste van hetzelve staan; dat het voor deszelfs zeemagt omtrent drie honderd schepen bezit, welke te zamen eene battery van meer dan 4,000 stukken konden vormen, en ondanks al die kracht en magt, in weerwil van al dien rykdom, moet hy evenwel bekennen, dat Engeland, gelyk wy zeiden, het treffende en zonderlinge [illegible] *hongering* oplevert.

Een Hoogduitsch Tydschrift bevat de beschryving van eene belangryke verzameling Mexikaansche oudheden, welke zich te Handschudsheim by Heidelberg, in het bezit van den Heer C. A. Uhde bevinden. Deze heeft ze gedurende zyn twintigjarig verblyf in Mexiko en Texas, met groote moeite en kosten byeengebragt.— Terstond by het binnentreden staat men verbaasd over vormen en voorwerpen, die men by eene der beschaafdste natien zoude verwachten; maar altyd bewyst het nader onderzoek van eigenaardige versierselen en gelaatsvorm den Amerikaansche oorsprong. De berigtgever twyfelt niet, of de volken, die Mexiko en Texas voor duizenden van jaren bewoond hebben, stonden met alle volken der ons bekende wereld in naauwe betrekking; want indien dit het geval niet ware, van waar dan de in het oog vallende overeenkomst en ideën, vormen en vormdeelen met die van zoo vele ouder volken? Men ziet hier vaten en schalen, lampen, muzikale instrumenten en gereedschappen van allerlei soort, die onwillekeurig de Grieksche en Hetrurische herinneren; op andere ziet men figuren, die volkomen aan de Egyptische gelyken, b. v. de Ibis, met dit onderscheid, dat de kop meer papegaai achtig is; andere afgodsbeelden, figuren, tempels en derzelver versieringen schynen weder Indisch te zyn; dan ziet men weder Persische en Chinesche vormen, waarby men aanmerken moet, dat byzondere deelen, b. v. oogen, tanden, onmiskenbaar uit de fynste soort van wit porselein en wel zeer schoon en met de zorgvuldigste kunst vervaardigd zyn; voorts onmiskenbaar Oud Duitsch urnen, schalen en vaten. En dat alles naast de ruwste voorwerpen van kunst en uitvinding, zoodat men met een klimmen en dalen bemerkt. Aan eene namaking van later tyd is niet te denken. Hoe kunnen b. v. slangenvormen uit het vaste groenachtig graauw graniet van eenige honderden ponden swaarte, waarby elke schub der huid sorgvuldig getrouw naar de natuur afgebeeld is, voor eene namaking van later tyd gehouden worden, daar men de latere geschiedenis van Mexiko na de ontdekking van Amerika te goed kent, om te kunnen gelooven, dat zulks een beduidend afgodsbeeld, hetgeen ook, met de levensverrigting der volken aldaar geheel strydt, had kunnen ontstaan na den tyd, dat Europesche beschaving en ingang heeft gevonden? In dezelfde verzameling bevinden zich ook oude handschriften op eene massa, naar papier gelykende, maar een vinger dik, waarvan de eene kant slechts glad gemaakt en beschreven is; voorts stamboomen der oudste Mexikaansche hoofden, de vroegsten zonder naam en enkel in beelden bont geteekend, later meer verklaring door schrift, enz. Wat moet men van deze voor eeuwen bestaan hebbende en sedert verdwenen beschaving oordeelen?

Berlyn, 6 *Juny*. Het Frankforter *Conversations Blatt*, behelst het volgende voorval:—

Eene jonge aanzienelyke dame, weduwe van een hoogen ambtenaar, gevoelde eene hevige liefde voor een' jeugdige talentvollen schilder en ontbood hem by zich om haar portret te maken. Gedurende dezen arbeid, welke langen tyd duurde, liet de dame van hare gevoelens blyken; doch de kunstenaar beminde hartstogtelyk een arm, maar braaf meisje en weigerde de hand der groote dame.

Eensklaps scheen zy haar hartstogt over- [illegible] éene zitting noodig, om de laatste hand aan het portret te leggen. Gedurende de geheele zitting werd er geen enkel woord gewisseld. De kunstenaar, vermoeid van den arbeid, had de gewoonte een glas wyn te drinken; by het eindigen der zitting werd hem ook ditmaal er een aangeboden, en de dame, ten opzigte van welke de schilder sich in zulk eene vreemde stelling bevond, bood het hem zelve aan.

De wyn had een geheel byzonderen smaak, en de jongeling werd door eene ligte huivering overvallen; hy zag ook, niet zonder verwondering, dat de dame hem, terwyl hy dronk, angstig aanstaarde. Toen hy het glas geledigd had glimlachte zy, en een hoog rood kleurde hare wangen.

Dien eigen dag werd de schilder door eene ylende koorts aangetast. Zyne geliefde bruid waakte aan zyne legerstede, Verscheidene meest beroemde geneesheeren werden geroepen, doch de toestand van den zieke verergerde van oogenblik tot oogenblik. Des anderen daags verklaarden de geneesheeren, dat de lyder zinneloos was, zonder eenige oorzaak te kunnen aanwyzen.

Evenwel had de zieke eenige heldere oogenblikken; hy verzocht een doek en penselen met zyne palet; hy hield niet op, vóór dat men aan zyn verlangen voldaan had. Hy begon te schilderen. Men oordeelde over de gejaagdheid, waarmede de geneesheeren, zyne vrienden en zyne ontroostbare bruid hem zagen handelen. Was zyne hand, even als zyn geest door krankzinnigheid getroffen? Hy scheen den omtrek van een portret te maken; met eene vaste hand werkte hy voort en weldra herkende men de trekken.

De weduwe van den president von W...! riepen al de aanwezigen, als uit éénen mond. En de zieke viel op den hoofdpeluw neder, terwyl hy een treurig gelach liet hooren.

Het gerucht dezer akelige gebeurtenis verspreidde zich weldra door de stad.— Men deed onderzoek; zy, die hiermede belast waren, begaven zich naar mevr. von W... Toen deze vernam, dat de schilder krankzinnig was geworden, viel zy in onmagt op haren leuningstoel. Tot zich zelve gekomen, smolt zy in tranen weg en was als wanhopend; zy vervloekte zich zelve en haar bygeloovig opvolgen van den raad eener zoogenaamde waarzegster, om het hart van den jeudigen schilder te verwerven. Zy had hem in dat glas een aftreksel van verschillende bestanddeelen gegeven, hetwelk die verschrikkelyke gevolgen gehad had.

Er is een regtelyk onderzoek begonnen. Mevr. von W... wordt in haar huis van wege de justitie bewaakt; de toestand van den schilder laat weinig hoop omtrent de genesing.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Augustus 1843.

By eene wet van het Congres van Nieuw Grenada, uitgevaardigd in dato 5 Juny dezes jaars, aan het Gouvernement dier Republiek het uitsluitend regt voorbehouden zynde om Buskruid en Salpeter te vervaardigen en verkoopen en dientengevolge de invoer daarvan na 21 September 1844 in dezelve niet meer mag geschieden, soo wordt het vorenstaande by deze in het belang van den handel alhier bekend gemaakt.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer
Gezaghebber a. i. dezer kolonie,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

[illegible] meester, en in die kwaliteit aanvaard hebbende de volgende onbeheerde boedels, zal op Donderdag, den 14 September dj., in het beneden locaal van het Weeskamers gebouw, publiek doen opveilen:

EEN HUIS, staande op Pietermaai, in de 1ste Wyk onder No. 1, aankomende den gerepudieerden boedel van wyle *JANNETJE GEERTRUIDA GOMEZ TESSELAAR*, Weduwe *CHRISTIAAN BERNHARD ROSENDAL*.

EEN HUIS, staande aan de Overzyde dezer haven, in de 2de Wyk onder No. 117, aankomende den boedel van wyle *JUANA URSULA LOPEZ*, en

EENE SLAVIN, toebehoorende aan den boedel van wyle *ADRIANA WILHELMINA WENDEL*.

Curaçao den 25 Augustus 1843.
De fungerende Weesmeester voormeld,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

De weduwe RACHEL DE Rs. P. BRANDAO waarschuwt hierby het publiek om noch op haren naam noch op die harer huisgenooten iets aan hare slaven te leenen of hun eenig crediet te verleenen, daar zy zich van de dagteekening dezer af aan, hiervoor niet verantwoordelyk noch verbonden verklaart.

Curaçao den 25 Augustus 1843.

Uit de hand te Koop.

EEN nieuw stevig OSSEN WAGEN. De genen, die daarin gading hebben, vervoegen zich ter dezer Drukkery.

Curaçao den 25 Augustus 1843.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.